



Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

## Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΝΟΡΡΗΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοις ἀπὸ ἴδιον Ἑλληνας 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε περᾶνον κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ἀθήναι, 12 Ἀπριλίου 1885

Ἀριθ. 140+138+77

### ΘΡΙΑΜΒΑΚΑΡΔΑΚΑΡΟΣ.

Πρὸς τὸν Μεγάλον Πετρέλαιον

καὶ γιὰ νὰ μὴ παραξηγούμαστε τὸν Τρικουπὴ ἤγουν μας.

Ὁ μπάτσος ποὺ ἔφαγες πιστεύομε νὰ σὲ μάθῃ γινῶσι, ἄλλη φορὰ νὰ μὴ παίζῃς μὲ τὸν Λαό.

Ὁ τράκος ποὺ σοῦ δώσαμε εἶναι τράκος ποὺ θὰ τὸν θυμᾶσαι πάντοτες, τράκος μεχρι σκαμινοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου.

Ἐνόμισες πῶς θὰ γίνῃς Ἀλῆ πασᾶς τῆς Ἑλλάδας, καὶ βρέθηκες τώρα σκλάβος τοῦ ἔθνους.

Ἦθελες νὰ μᾶς πάρῃς τὴν Μακεδονία μὲ τῆς Τσίχλες σου καὶ Καρακάξες, ἀλλὰ βρέθηκες μὲ λυτὰ βρακιά καὶ τράβα πάρα πέρα γιὰ τὴν μᾶς βρώμψες, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ ἤθελες καὶ θέλεις νὰ λὲς πῶς τάχα ἔχεις καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ.

Καὶ μὲ ποία ; Μὲ τὴν Ἀουστρία.

Προδότης σὺ τοῦ ἑλληνισμοῦ, προδότης καὶ Ἀουστρία.

Καὶ κλαῖς τώρα σὰν Κροκόδειλος ὅτι ἔχασες τὰ μεγάλα σχέδιά σου ποὺ ἤθελες νὰ πάρῃς τὸ κουραδόκαστρο μὲ τὴν κουνητοποίησι τοῦ στρατοῦ, ὡς στὸ Γουδῆ, ὅπου πρέπει νὰ σοῦ βάνῃ κανεῖς καὶ νὰ σοῦ τρίψῃ τὸ κεφάλι.

Καὶ ποῦ νῦν ὁ Σκουλούδης σου καὶ ποῦ ὁ Καλλιγᾶς σου ;

Πομφόληδες ἦτανε, ἤγουν φουσκες καὶ ἔσπασαν, ἄνθρακες τῶν καρβούνων ἦτανε ἀναμένα καὶ ἐσβέσθησαν, καὶ μουτζουρωθήκατε.

Ποῦ οἱ ποσαπέριδές σας, ἢ τρεῖς χιλιάδες αὐταῖς βδέλλαις ποῦ μᾶς λίσσαζαν ;

Ποῦ τώρα οἱ ἀχρεῖτοι καπνοφάντες ;

Ποῦ οἱ ἀχρεϊέστεροι σπιοῦνοι ;

Ποῦ κατάντησες, μὲ τὸν τύφο σου, ποῦ τύφος νὰ σὲ πιάσῃ καὶ νὰ ξεκουραθῇς, ἀφοῦ λένε πῶς πάσχεις καὶ λίγο, ἤγουν τὴν ὑπερηφάνειά σου νὰ νομίσης, πῶς θὰ κυβερνοῦσες Λαὸ Φελλάχων.

Σκύλλα ποῦ σᾶς ἔφαγε, ἐσᾶς διαλαδῆ τοὺς ὑπουργούς.

Ἄλλὰ, μὴ σὲ μέλλει, Πετρέλαιε, γιὰ τὴν οἱ ὁμογρονεῖς στὴ

Λόντρα σοῦ ἔχουν καθὼς εἶπαν ἐξασφαλισμένη τὴν σύνταξί σου, νὰ ζήσης σὰν ἀπόμαχος γεροξεκουτιάρης καὶ χαίρεσαι καὶ βλέπεις ἀπὸ μακρὰ τῆς καταστροφῆς ποῦ ἔφερες στὴν Ἑλλάδα σου.

#### Παρατήθηκες ;

Καὶ γιὰ τὴν νὰ παρατηθῇς ; Ἦτανε ἀνάγκη νὰ μᾶς κάνῃς αὐτὴ τὴ χάρι, ἀφοῦ σοῦ δώσαμε τὰ παπούτσια ;

Ἄν ἦχες φιλοτιμία ἔπρεπε νὰ πᾶς νὰ πνηγῆς στὴν Κωπαῖδα μέσα στὸ βουρκο καὶ ὄχι σὲ καθαρὰ νερά, νὰ σὲ φᾶν τὰ χέλια, ὅπως ἔφαγες σὺ ὡς τώρα ὅλο τὸ κράτος.

Φαντασμένε, ποῦ ἤθελες νὰ κάνῃς πῶς τὰ εἰξερεις σὺ ὅλα, ἔξῃ σου καὶ ξερός σου λοιπὸν τώρα.

Καὶ τώρα οἱ φόροι τῶν κρασῶν, τοῦ καπνοῦ, τοῦ Πετρελαίου καὶ τοῦ τσιγαροχάρτου, Μεγάλε Πετρέλαιε, τί θὰ γίνουσι ; Θὰ τοὺς φορτώσωμε στὸ σβέρκο σου νὰ πᾶς νὰ τοὺς πουλήσης σὰν μαστροπὸς τῶν δρόμων.

Ὁ ὕψων ἑαυτὸν ταπεινοθήσεται, κάτω λοιπὸν τὰ αὐτιά σου, ἀπάνω τὰ φοκόλα ὡς ποῦ νὰ σκεπαζοῦν οὐλα τὰ μούτρα σου, γιὰ νὰ μὴν ἔχῃς μούτρα νὰ μᾶς δῆς.

Ποῦντα ποῦ πῆγαν τὰ πεντακόσα μελεούνια, βλάκα μὲ περικεφαλαία, ποῦ μᾶς φόρτωσες στὴ ράχη μας ;

Διάλε τὰ πεθαμένους σου.

Τὸ μούτρό σου σὲ δείχνει ἄνθρωπο μοχθηρὸ, καὶ τὸ λέει καὶ ὁ Καζαμίας τοῦ Κορομυαλά, ὅτι θὰ σέτρωγε τὸ πρῶτο τέταρτο τοῦ φεγγαριοῦ, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃς οὔτε τὸ ἕνα τέταρτο τῶν βουλευτῶν στὴ βουλή,

Κάτω τ' αὐτιά σου, ποῦ μοιάζουν σὰν πορτελάντζες.

Ἐπρεπε νὰ σᾶς δώσωμε, ἔμεῖς ὁ χαμᾶλης Λαὸς ἕνα μάθημα γιὰ νὰ μάθετε, ὅτι δὲν εἴμαστε χαμᾶληδες ἀλλὰ πραγματικῶς κυρίαρχος Λαὸς, οὐ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

#### Καὶ σὺ

Καλλιγᾶ, τί φουρτούνα εἶναι αὐτὴ ποῦ σοῦρθε ;

Τόλπιζες ἐσὺ ποτὲ, ὅτι οἱ σκορδοφάγοι ἤθελαν νὰ σὲ φάν ;  
Σκορδοφάγοι αἱ ; Νὰ ὅμως ποῦ σὲ κάναμε μὲ τὰ σκορδο-  
κία παραγεμιστό.

Καὶ τὸν καπνὸ ποῦ εἶχες στὸ σπῆτί σου δὲν μᾶς λές ἀπὸ  
πυγῶ καπνοκοπτήριον τὸν ἀγόρασες ;

Καὶ ἔτρεχες σὰν πετωματᾶς μὲ λίγους ψηφοφόρους πίσω  
σου καὶ σὲ ἀκολουθοῦσε καὶ ἡ μαρίδα, ποῦ σὲ ἐβλεπαν οἱ  
ἄνθρωποι καὶ σὲ ἐλεεινολογοῦσαν.

Μάθε λοιπὸν ἄλλοτε, ὅτι ἡ διαδηλώσεις τῶν ποσαπέριδων,  
τῶν τεπτύλιδων κλητῆρων, εὐζώνων, καπνοφαντῶν, ποῦ τοὺς  
εἶχες ὄλους μασκαρεμένους, γιὰ τὴν μεγάλη γελοία διαδή-  
λωσί σου, ὅτι αὐτὴ ἴσα ἴσα σ' εἰδείξε ὅτι εἶσαι ἕνας μεγάλος  
μασκαρέας, ἦγουν μετεμφοσιλέως, γιὰ νὰ τὸ ποῦμε ὡσπερ  
δικὴ ἑλληνικά.

Πρέπει νὰ σᾶς δεῖξωμε, ὅτι ἐμεῖς ὁ Λαὸς, δὲν εἴμαστε ὁ  
φύσιος ἄλλοτε Λαὸς καὶ σοῦ σπάσαμε τὴ μύτη σου τὴ κλα-  
σική.

Κάτω λοιπὸν ἡ μύτη σου, ὅπως καὶ εἶναι καὶ ὀπισθὲν μας,  
ἐν ὥρᾳ διαρροίας.

Τόλπιζες ἐσὺ ποτὲ αὐτὸ τὸ ρεζίλι ;

Καὶ πῶς δὲν μᾶς ἔσκασες.

Φαντάζομαι ποτὲ, ἀπὸ πρόεδρος τῆς βουλῆς νὰ γίνης τε-  
νεκὴς ;

Τενεκὴ, ποῦ μᾶς πῆρες γιὰ τενεκέδες καὶ σοῦ τοὺς κρεμά-  
σαμε.

"Αἶντε, καὶ τῶρα ποῦ θὰ ἐρθῆ ἡ βουλή, θὰ βάνω τὸν Δε-  
ληγιάννη νὰ κἀνῆ πρότασι τοὺς τρεῖς χιλιάδες ψήφους ποῦ  
πῆρα εἰς τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδας, ἐγὼ, ἕνας ἐλάχιστος  
πολίτης, καὶ χωρὶς νὰ κουνηθῶ, νὰ σοῦ τοὺς προσβῆθῆ γιὰ νὰ  
μπῆς μέσα.

Μὰ θὰ πῆς καὶ μπορεὶ νὰ γίνῃ ποτὲ αὐτό ; Καὶ ἂν δὲν μπορῆ  
τὸ κάνομε μεῖς καὶ μπορεῖ.

(1) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

## Ο ΤΕΝΕΚΕΣ ΜΟΥ.

Α.

### Αἱ μεγάλας ἐνέργειάς μου.

Αἱ μεγάλας ἐνέργειάς μου πρὸς ἐπιτυχίαν μου ἦταν.

Τὸ κοφομέσασμα ποῦ μ' ἔκανε νὰ περπατῶ σὰ βάρκα, καὶ  
νὰ μείνω κλειστός στὸ σπῆτι, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἔπερνα ἕνα τα-  
γάρι καὶ νὰ γύριζα τὰ μαγαζὰ σὰν ψωμοζήτητης, νὰ χαιρετῶ  
γνωστούς καὶ ἀγνωστούς καὶ νὰ μάζευα αὐτοπροσώπως ἐγὼ  
τὰ σφαιρίδιά τους τὰ ἄσπρα πρὶν τῆς ἐκλογῆς καὶ πῆγαινα  
καὶ τᾶρριχνα μονοκόπανῆς στὴ κάλπη μου, καὶ ἔτσι τοὺς ἔβ-  
γαζα καὶ ἀπὸ τὸν κόπο νὰ βάνουν τὸ χέρι τους στὴ κάλπη μου.

"Ἄλλο μου μέσο ἦταν, τὸ φούσκωμα τοῦ μούτρου μου, ποῦ  
μ' ἔκανε νὰ μὴν ἔχω μούτρα μιὰ βδομάδα, νὰ δῶ τὰ μού-  
τρά σας.

Τρίτη μεγάλη ἐνέργειά μου ἡ καὶ σπουδαιότερη ποῦ ἔκανα  
μαζεύοντά ψήφους, ἦταν ἀπὸ τὸ σπῆτι μου εἰς τὸ τυπογρα-  
φεῖο, καὶ κάπου κάπου καὶ ὡς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Μάϊ.

Τετάρτη ἐνέργειά μου, ὅτι κοντὰ στοὺς ἀντιπροσώπους μου  
εἶχα καὶ ἄλλους πέντε εἰς κρυμμένους στὴ τσέπη, χωρὶς νὰ  
τοὺς φτεῖλω τοὺς διορισμοὺς, καὶ τοὺς βρῖκα σήμερα καὶ τοὺς  
στέλνω, γιὰ νὰ μὴ νομίζον πῶς τοὺς περιφρόνησα.

Πέμπτη, δὲν καταδέχθηκα νὰ πάω νὰ μιλήσω κἀνένα ἀπὸ  
τοὺς μεγάλους, νὰ τοὺς πῶ, μπάρμπα κάνετε καὶ σὲ μένα τὸ  
φτωχὸ ἐλεημοσύνη, καὶ μιλήστε νὰ μοῦ ρίψουν καὶ οἱ δικοὶ  
σου κἀνένα κουκκί, καὶ τοὺς τὸ πληρώνω.

Ἐκτη, ἔκανα κ' ἐγὼ μιὰ γύρα στῆς κάλπαις μου καὶ τῆς  
ἔβλεπα χωρὶς ἐπιγραφαῖς, μοῦ τῆς εἶχαν κρεμοτσάκισα χιλιαῖς  
φορὰς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Βλάχου, καὶ ἔλεγα ὅταν μούλεγαν

Τὸ ὑπουργεῖο δικό μας εἶναι καὶ μπορούμε τώρα νὰ σᾶς δι-  
νωμε καὶ νὰ σᾶς λύνωμε, καὶ σᾶς ἔχωμε λυτούς ἐπὶ τοῦ πα-  
ρόν καὶ δεμένους στὰ μέλλοντα.

Ἐἶχε φάγει τὰ μανίκια τοῦ ἑΠετρελαίου γιὰ σένα καὶ μόνον  
Καλλιγᾶς καὶ ἄγιος ὁ ἰσχυρὸς ποῦ φάνηκε μηδέν.

Τόλπιζες ἐσὺ αὐτὰ ; οὔτε γῶ. Δὲν μοῦ στέλνεις παρακαλῶ  
καμπόσες τενεκέδες τοῦ πετρελαίου, ἃς ἦναι καὶ ἀργά, πάντοτε  
θὰ μᾶς χρησιμεύουν, γιὰ νὰ σοῦ τοὺς φυλάζωμε τοῦ χρόνου.

Μὰ εἶναι νὰ μὴ σὲ πνίξῃ τινὰς, ἐν ὅσω βλέπει ἀπάνω σ' ἐνὸς  
τσιγαρόχαρτο 30 λεπτά, ὅσον ἐνοὺς ψωμοῦ τιμή.

Νὰ μᾶς ἀρπάς τὸ ψωμί ἀπὸ τὸ στόμα μας ; "Ἡθελος νὰ  
μᾶς κἀνῆς Φελλάγους ἀλλὰ σὲ κάνομε μπεντουῖνο, καὶ κρίμα  
στῆς χιλιάδες σου, ποῦ ἂν μοῦστειλες ἐμένα πέντε ἔξη νὰ τῆς  
μοιράζω στους φίλους μου, θὰ ἦσσαν βέβαιος πῶς θὰ ἔπερ-  
νες τρεῖς χιλιάδες ψήφους παρακάτω, γιὰ τὴν ἔλεγα αὐτῆ  
μοῦ τᾶδωκε ὁ Καλλιγᾶς γιὰ νὰ τὸν μαυρίσετε, ὅπως καὶ  
μαύρισε καὶ ἀπὸ τὸ καπνὸ τὸν ἀφορολόγητο ποῦ κἀπνίσει  
μέσα στὸ σπῆτι σου καθὼς λένε.

Περαστικά σου, καὶ δὲν πιστεύωμε νὰ ξεκουράθηκα καὶ σὶ  
ἀπὸ τοὺς τενεκέδες, σὰν κάποιον ἄλλον, ποῦ τρεῖς μέρας δὲν  
ἀκούε καὶ μιὰ ναι.

"Ἀλλὰ τῶρα τοῦ λέμε καὶ μεῖς. "Ὁχι.

### Γούτερα

ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ποῦ μᾶς φέρατε εἰς τὴν δόλεια πα-  
τρίδα, γιὰ νὰ σκεπάζετε τῆς πομπῆς σας, μᾶς ξεφορῶσατε  
πῶς θὰ πάρετε τὴν Νέα Ἡπειρο, (ἄλλο πάλι ὄνομα καλα-  
μπουρνέζικο σαμάτις νὰ ὑπάρχον δύο Ἡπεῖρες) καὶ τὴν Μα-  
κεδονία ἡγουν σας, ὅτι θὰ ζητοῦσατε τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀ-  
νοιχτοῦ πρωτοκόλου τοῦ μακαρίτου Κουμουτούρου.

Βρὲ ποῦ μᾶς τὴν πάτε τὴν κλάρα μὲ τὰ μελλοῦντα ποῦ  
μᾶς φαγατε κακὴν κακῶς σκορπώντας αὐτὰ σὰν νὰ ἦταν τοῦ  
πατέρα του ἡ περιουσία.

νὰ πῶ τοῦ προέδρου νὰ μᾶς τῆς κολλήσῃ, πῶς δὲν πετράζει,  
γιατὶ μὲ ξέρουν ὅλοι πῶς εἶμαι πρῶτος.

"Ἐβδόμη, πῆγα καὶ στὰ Μεσόγεια μιανῆς ἡμέρας γύρα, καὶ  
ἔλεγα τοὺς χωρικούς ὄλους κομπάρους, καὶ ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ  
Παληγιαννῆς, ποῦ ἦρθα νὰ γνωριστοῦμε τὸ σάββατο τῆς ἐκ-  
λογῆς, διότι ἡ μεγάλας φροντίδες μου, δὲν μ' ἄφησαν νὰ κάνω  
αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἀρχίτερα, καὶ γνωριστήκαμε μὲ τῆς καντύ-  
λαις στὸ χέρι, τὸ θεωροῦσα ὡς δωροδοκία, τοὺς νόμισα πῶς  
τοὺς εἶχα πλέον οὐλοὺς δικούς μου καὶ ἔτσι ἐξασφαλισμένοι  
γύρισα στὴν Ἀθήνα στῆς 11 τὰ μεσάνυχτα, ὅπου εἶδα τὴν  
γυναῖκά μου καὶ μοῦκα κ' ἐτὴν κομματάρχηνα, κατὰ τὴν κού-  
ρασι ποῦ εἶχα μοῦρθε νὰ τοὺς διώξω ὄλους, ἀλλὰ ντράπηκα,  
μάθανε οἱ μασκαράδες πῶς εἶχα καὶ κρασί καὶ δὲν ἐννοοῦσαν  
νὰ μοῦ ξεκολλήσουν.

"Ὀγδοῦ, ἀπὸ τὴν μεγάλη ἐπιθεώρησι τῆς μιᾶς κάλπης μου  
στὸν Περαιᾶ τὸ ναι ἦταν βουλωμένο, καὶ στὸ τέλος μοῦ τὸ  
εἶπαν καὶ θέλησα νὰ κατέβω στὸν Περαιᾶ ὕστερα ἀπὸ τὴν δι-  
αλογὴ νὰ κἀνω ἐνστασι νὰ ρίξω τὴν ἐκλογὴ, ἀλλὰ, ἐσκέφθηκα,  
πῶς ἔπρεπε νὰ κυνηγῶ ἕναν ἕναν τοὺς ἐφοροεπιτρόπους στὰ  
σπίτια τους, γιὰ νὰ τοὺς κάνω τὴν ἐνστασί μου, καὶ ἔτσι ὁ  
Θεὸς μὲ φύλαξε καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴν παλαβομάρα, μὲ τὴν ὁποία,  
ἂν τὴν ἔκανα θὰ ἀκύρωνα ὅλη τὴν ἐκλογὴ, χάριν λοιπὸν εὐ-  
σπλαχνίας, τοὺς ἄφησα ἡσύχους.

"Ἐνατη εἶχα ὄλους τοὺς φίλους μου ἐναντίον μου, γιὰ τὴν  
ἔλεγον πῶς ἂν ἐμὲ γάζαν βουλιχτῆ, θὰ τᾶπερνα ἀπάνω μου  
καὶ δὲν θὰ σᾶς ἔγραφα τὸν Παληγιαννῆ, ὅπως ἔγραψε καὶ ἡ  
Νέα Ἐφημερὶς πράγμα ποῦ θὰ γίνῃ καὶ τῶρα, γιὰ τὴν θὰ γυ-  
ρέψω ἀπὸ τὸν Δεληγιάννη μὲ νὰ μὲ διορίσῃ πρέσβυ στῆς  
Κουκουβάουνας, ἢ καλλίτερα πρόξενον στὴ Κολοκυθοῦ ποῦ εἶναι  
πιὸ κοντά.

Δέκατο, δὲν κατάβαλα κἀμιὰ ἐνέργεια γιὰ νὰ κλείσω τὸ  
στόμα, τοῦ Π. . . . . μου καὶ τοῦ Σ. . . . . μου, ποῦ μ' ἔ-  
βριζαν, μούτρα ποῦ θέλω καὶ νὰ γινῶ πατέρας τοῦ ἔθνους, αὐ-

τὸ Νόμισες πῶς τὰ μελλοῦντα ἔτσι βγαίνουν, ἀφοῦ γιὰ ἕνα  
λεπτό σκοτώθηκε ὁ μακαρίτης Δανιμαρκάς, καὶ γιὰ μιὰ πεν-  
τάρα ἄλλοι ;

Ἐνόμισες πῶς τὸ ἔθνος εἶναι σαλόνι σου, ὅπου μπορεῖς νὰ  
κλωτοσοπατᾶς καθὲ ἕνα ;

Σὲ κλωτοσοπατήσαμε τῶρα ὅμως ἐμεῖς. Κάτω καὶ πάλι τὴ  
μύτη σου, ἐκεῖ ποῦ σοῦ τὴν ἔβανε καὶ ὁ χωρὶφύλακας στὸ Τα-  
τέϊ, στὰ shata, καὶ σοῦ τὸ λέγω παρλεβὸ φρανσὲ γιὰ νὰ μὴ  
μὲ καταλάβῃς.

Τὸ πείσιμο σου εἶναι ἕνα πείσιμο ὄχι τούμπας, ἀλλὰ κατρα-  
κυλῶντας καὶ δὲν θὰ σηκωθῆς πλέον ποτέ σου.

Καὶ νὰ μοῦ δώσης καὶ ἕνα τάλλαρο ποῦ ἔβανα στοίχημα  
ποῦ θὰ βγῆς καὶ τᾶχασα. Βλέπεις πόσο σὲ ὑπερασπιζόμουν ;

Καὶ ἀληθινὰ, γέρο Καλλιγᾶ, ἔπρεπε νὰ ἦσαι καὶ σὺ μέσα  
στὴ βουλή, ἀλλὰ νὰ ποῦ ἐραγες τὸ κεφάλι σου μοναχὸς σου.

Σὲ λυποῦμαι, διότι ἔχασε ἡ βουλή μας ἕναν ἀπὸ τοὺς καλ-  
λίτερους ρήτορας καὶ διαθασμένους, κοντὰ στὸν Σταμούλη καὶ  
τὸν Στεφανίδη.

Ἄϊ, τενεκὴς ἐσὺ κοτζᾶμ πρόεδρος τῆς βουλῆς τενεκὴς κ' ἐγὼ.  
Περαστικάμας καὶ εἰς ἄλλα μὲ ὑγεία.

### Κακὸ

σημαδὶ φαίνεται νὰ ἔχῃ ἡ γειτονιά μου, γιὰ τὴν ἕνα τενεκὴς,  
ἐγὼ, ἕνας τενεκὴς ὁ ἀξιοτίμος φίλος κ. Κυριακὸς καὶ ἕνας ὁ  
ἀξιοτίμος φίλος Κατριθάνος, τρεῖς τενεκέδες σὲ μιᾶς πιθαμῆς  
τόπο, πόρτα σὲ πόρτα. Φτοῦ νὰ μὴ βασκαθοῦμε.

Νὰ κάνομε μετακόμησι

### Κύριον

Ἰωάννην Βερβέρην ἀποτυχόντα βουλευτὴν μαζὺ μὲ τὸσους  
ἄλλους.

"Ἐμεῖς κύρ κύριε σὲ ἱκανοποιήσαμε στὸν Περαιᾶ καὶ ἃς ἦ-

τοὶ μᾶφαγαν, αὐτοὶ μὲ χαντάκωσαν, ἀλλὰ μέβριζαν λέει, γιὰ  
δοκιμῆ, γιὰ νὰ δοῦν, ἂν μ' ἀγαπᾶ ὁ κόσμος. Καὶ ἔτσι, φαίνε-  
ται νὰ ἦναι, καὶ συκοφαντία τοὺς γίνονται.

### Β.

### Γιατὶ ἔβανα κάλπη.

Μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ ἀνακατωθῶ κ' ἐγὼ στὰ πολιτικά νὰ  
δῶ πῶς διάβολο γίνονται αὐταῖς ἡ ἐκλογαῖς, ἀπὸ τὴν ὁποία  
περίστασι πολλὰ ἔμαθα, εἶδα, ἐδιδάχθηκα καὶ ὀφελήθηκα πολ-  
λὰ τὰ ὅποια θὰ σᾶς τὰ περιδιαγράψω κατὰ συνέχεια καὶ πι-  
στεύω νὰ γελᾶστε.

Αὐτὴ ἡ ὑποφυλλίδα σηκώνει νερὸ μπόλικο καὶ θὰ σᾶς βάζω  
καὶ ζουγραφιαῖς.

Τὸ βράδυ τῆς δευτέρας, κάθισα στὸ τραπέζι μου νὰ κάνω  
τὸν προῦπολογισμό μου πόσα μοῦ κόστισε ἡ ἐκλογὴ, ἀλλὰ Καλ-  
λιγᾶ—(τὸν ἐφάγαμε τέλος πάντων)—

Καὶ ἰδοὺ ὁ προῦπολογισμὸς μου τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

### Ἐσοδα.

Δραχμαῖς ἀπὸ τὸν ἀξιοτίμο Σκουζὲ δανεικὴς καὶ ἀγύραστες  
δραχμαῖς 500.

"Ἐτσι τὸ λέγω μήπως τὸν κολακέψω καὶ μοῦ σχίσῃ τὸ χαρτί  
ἀλλὰ αὐτὸς φαίνεται νὰ μὴ τὸ ἔχῃ σκοπὸ. "Ἄμ τι τόσο κουτὸ  
τὸν φέρνετε. "Ἐν τούτοις ἐγὼ τὸν εὐχαριστῶ εὐλικρινά.

Δύο στάμνες κρασί ποῦ δὲν ξέρω ἀπὸ ποῦ μοῦ ἦρθαν δωρεὰν  
δραχμαῖς 20.

Πορτοκάλια, μήλα, τσιγαρέτα, φουντούκια καὶ διάφορα  
ἀντικείμενα τοῦ κρασοῦ ποῦ ἦρθαν μαζὺ μὲ τῆς στάμνες δραχ-  
μαῖς 20.

Δὲν κάνει νὰ ἀναφέρω κ' αὐτοῦ τοῦ τόσο ἀγαπητοῦ  
φίλου μου τὸ ὄνομά του, γιὰ τὴν θέσι ποῦ ἔχει.

Δύο σημαῖαις ποῦ μοῦ τῆς ἔφεραν μὲ λαμπάδες, χωρὶς νὰ  
ξέρω τὸ γιατί, καὶ τῆς ἔχασα τὴν ἴδια ὥρα.  
Καὶ ἕνα τενεκὲ τοῦ πετρελαίου ποῦ οἰκονομήθηκα γιὰ τὰ  
σκουπίδια μου.

τανε καὶ βουλωμένη ἡ μιὰ κάλπη σου ἀπὸ τὸ ναι, ἂμ ἐσὺ τῆ  
ἔκανες στὴν Ἀθήνα νὰ πάρῃς τόσους λίγους ψήφους ; Μ. Β.  
Ἀπάντ. Παληγᾶν. Ἐκοιμώμουν.

### Ἐὐχαριστῶ

ὄλους τοὺς ἀντιπροσώπους μου καὶ μάλιστα ὅσοι ἀπόξω μὲ  
ἕνα ὄσσε καὶ τοῦ Παληγιαννῆ.

Τόσο δὲ τρόμο εἶχαν στὸν Περαιᾶ, ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔ-  
πέτρεψε στοὺς ἀντιμωδσοῦνους μου νὰ λέν πῶς ἡ πρώτη κάλ-  
πη εἶναι τοῦσυντάχτη τοῦ «Παληγιαννῆ», καὶ μ' ὄλα ταῦτα  
τοὺς εὐγνωμονᾶ καὶ εὐχαριστῶ, διότι μὲ ἱκανοποίησαν καὶ  
πιστεύωμε στὴν ἐρχόμενη ἐκλογὴ νὰ μὴ μᾶς τῆς ἔχουν βουλω-  
μένες ὥστε νὰ μαζεύω τὰ μαῦρα ἀντίς γιὰ ἄσπρα.

### Τὰ

Περίχωρα ὄλα τὰ εὐχαριστῶ ποῦ χωρὶς νὰ γνωρίζουν ἀπὸ ποῦ  
κρατᾶ ἡ σκούφια μου, μούδωσαν τόσους ψήφους, καὶ γι' αὐτὸ  
θὰ τοὺς διορίσω ὄλους νὰ καθίσουν στὴ θέσι τους!

### Ἐσοτε

τῶρα ἔστωντας μὲ τὸ νὰ ἔλαβα χωρὶς νὰ κουνηθῶ τρεῖς χιλ-  
ιάδες ψήφους, ἐν μέσῳ τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἑλλάδας, θὰ  
πῆ πῶς εἶμαι ἕνας βαρβάρτος κομματάρχισκος, χωρὶς νὰ ξέρω  
πιὸ εἶναι τὸ κόμμα μου, καὶ ὅτι ἐκτιμῶμαι ἀπὸ 50 χιλιάδας  
ἄνδρας Ἀθηναίους ἐκτός τοῦ μούτραλιου τοῦ Φυριοῦ.

### Πρὸς τὸν κύρ

Σπύρο Κράκαρη ἀντιμωδσοῦνό μου στὸν Περαιᾶ. Βρὲ ἀδερφε  
ἐγὼ μπορῶ νὰ κομματιαστῶ γιὰ σένα, καὶ ἀδερφός σου νὰ  
ἦμουν πάλι τόσο δὲν θὰ μὲ ἀγαποῦστες. Λάβε λοιπὸν ἐπὶ  
τοῦ παρόν γιὰ τὸ εὐχαριστῶ ἕνα τενεκὲ.

### Ἐξοδα.

Δραχμαῖς μιὰ καὶ εἴκοσι γιὰ ἕνα ἀντιπρόσωπό μου ποῦ  
ἄφησε τὴν κάλπη μου ἐρημνῆ τέσσερις ὥρας καὶ πῆγε κ' ἔ-  
φαγε βερσὲ καὶ εἰς βάρους μου εἰς ἕνα ξενοδοχεῖο.

Δραχμαῖς 30 στὸ κρασί, ἀπὸ μερικαῖς μποτιλίαις τῶν ἐ-  
ποίων ὅσοι ἤπιαν θὰ καλοπέρασαν ἀπὸ κόψιμο. Καὶ αὐτὰ ὄλα  
μοῦ τᾶκανε ἡ γυναῖκά μου, ποῦ ἀπάνω στὴν σαστημάρα τῆς,  
ἄραξε τὴν μποτούλια τοῦ ξυδιοῦ καὶ τὴν ἀνακάτωσε γιὰ νὰ  
γίνῃ, λέει, τὸ γλυκὸ κρασί γλυκότσουχο.

Δύο κολουῖρες στὸν ἀντιπρόσωπό μου Ι. Νάκη καὶ ἕνα σκόρδο  
ποῦ μούδωσαν οἱ σκορδοφάγοι τοῦ Καλλιγᾶ στὸ Σχολεῖο τῆς  
Πλάκας ὅταν μοῦ φώναζαν ζήτω καὶ ἦταν καὶ κούφιο.

Πενήντα δραχμαῖς στῆς φωτογραφίαις μου ποῦ τῆς πῆρα  
γιὰ νὰ τῆς βάνω στῆς κάλπαις μου καὶ βρέθησαν κ' αὐταῖς  
σήμερα καλὰ μανταλωμέναις μέσα στὸ σουρτάρι μου, καὶ  
ἀποροῦσα ὡς χθὲς πότε φωτογραφήθηκα.

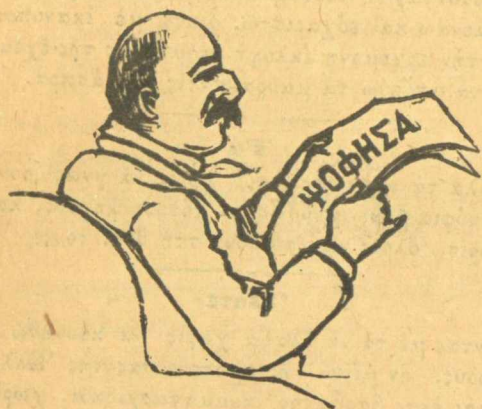
"Ἐπειτα καὶ ἀκολουθᾶ σὲ συνέχεια ἐξόδων γοβερῶν καὶ τρομερῶν !



Ο ΤΕΝΕΚΗΣ ΜΟΥ.

**Καί**

πρός σέ σένα Χαρίλαε Γεωργόπουλε επίσης αντιμούτσουνε μου στον Περαιά σου ξεφράζω της άπειρες τών μιλιουνιών ευχαριστίαις μου, και λάβε και σύ τον Μεγάλο Σταυρό τον τενεκεδένιο, από μαύρους αδάμαντας στολισμένο και προσεξε να μη σου τον κλέψουν, όπως από το παλάτι τον Μεγαλόθωμάνικο σταυρό, και να μην τον κλέψης σύ ο ίδιος. Καταλαβαρδίζκοις, για να πουλήσης ττὺς μαύρους αδάμαντας, και βάνεις τὰ χρήματα σέ τόκο.



**Νά**

και μιὰ γαιδουριά που συμβαίνει στο χτήμα του Τατόι του Βασιλέα, χωρίς να το ξέρη, ότι τους Μενιδιάτες που περνοῦν από το χτήμα του τους βάζουν για διόδια άγκαρία μιὰ μέρα να καλλιεργούν τα χωράφια τα βασιλικά, ενώ σε όλους τους άλλους είναι συχωρεμένο να περνοῦν ελεύθερα.

Ως τώρα, εμείς ξέραμε πως τα βασιλικά κτήματα, είναι τόπος φιλοξενίας και όχι άγκαρίας.

Και γιατί αυτή η εξαίρεσις; Έβγαναν το μάτι οι Μενιδιάτες, ηγδον του έπιστάτου, του βασιλικού κτήμα του βασιλέα, ο οποιος φρόντισε και χάνι να κάνη που να κατοικούν μέσα δλοι οι διαβάταις της δωρεάς, αν δεν προλάβη να το πάρη κανείς με ένοίκιον.

Έτσι μου είπαν οι Μενιδιάτες και έτσι λέω και είμαι άνευθουνοσ πάσης ευθύνης, και ως δώση ευθύνη εις τον βασιλέα του ο κύρ έπιστάτης του.



Ο πένθεμος ύμνος του Καλλιγᾶ.

**Τῶν**

δρόμων καμώματα.

Κάτι νταούλια πήγαιναν στον Ψύλλα να τον συγχαροῦνε και άμα που έμαθαν πως βγήκε ο Πετράκης, είπαν πως λάθος έκαναν και πήγαν σε κείνον, και άμα που έμαθαν πως δεν βγήκε πάλι αυτός γύρισαν πάλι στοῦ Ψύλλα και του έπαιξαν της καραμούζης, και ύστερα πάλι στοῦ Πετράκη.

**Τέτοια**

λύσσα βίχτε ο Ψύλλας για την άποτυχία του ώστε έτόλμησε και κατακράτησε, τον αξιότιμο καταστηματοάρχη και κτηματία, κ. Τρίμην ότι τάχα του έφριξε μιὰ χούφτα στα μαῦρα, και βγήκαν έπειτα σωστά. Ο άνθρωπος όμως ύπόφερε και πρόπει να λάβη ίκανοποίησι.

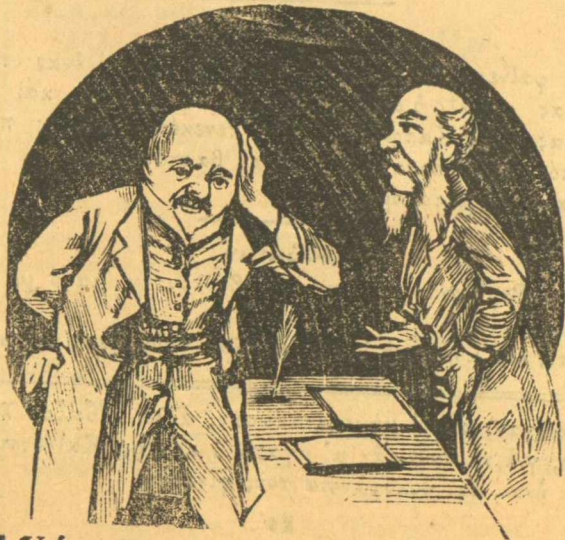
Αμ δεν ντρέπεστε άπελπισμένοι, να θέλετε να πνιγώσαστε από τα μαλλιά σας.

Ως και μέσα στης Αθήναις της κλειναις καλπονοθέφεις. Φτου να πάρη ο διάλος του διαόλου τον πατέρα μαζί με την οῦρά του μου σκανταλίζει τους άπελπισμένους και δεν ξέρουν τί να κάνουν σε ώρα έσχατης άπελπισίας.

**Οῦλα.**

τα γράμματα τών έπιστολών που είνε ένα μελλεοῦνι ασφράγιστα, ως τώρα ηγδον σας άξεβούλωτα άκόμα, θα τα ξεψαχνίσωμε μεθαῦριο, που θα πάψωμε τα πολιτικά και θα αρχίσωμε τα κοινωνικά.

Θά σᾶς λυσσᾶζω, αλλά με τρόπο που να με πιάνωμε. Οχι κουτός είμαι.



Κάτω Πετρέλαιε και δοῦναι λόγον.

**Μά**

για τον Θεο, τι μούρλα είναι πάλι αυτή, δεν ξέρατε που να ξεθυμάνετε και διώζκτε τους φουκαράδες τους καροτσέριδες να μη στέκωνται στης πλατειαις. Και που να πάν λοιπόν, από πίσω από την Ακρόπολι.

Δεν λυπάστε πτωχοῦς ανθρώπους να τους κάνετε να ψωφοῦν της πείνας.

Αυτό είναι μιὰ μικροπρεπής εκδίκησης, αξια μόνο σε καρδιά μοχθηρού.

Αμ και κείνους τους φουκαράδες τους μικροπωλητάς του Αναβρυτηρίου τι τους κλείσατε τα μαγαζάκια των και τους καταστρέψατε.

Τι θα γίνουν τώρα αυτοί λωποδύτες; Δεν ντρέπεστε, δεν ντρέπεστε.



Ο μέγας Καλλιγοῦλας.